

Stadfæstelse af afgørelse om ikke at meddele påbud vedrørende støj fra privatskole i Esbjerg Kommune

19/03701

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 1 og stk. 3 jf. § 91, stk. 1^[1] og miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3 jf. miljøaktivitetsbekendtgørelsen § 22, nr. 3.^[2]

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Esbjerg Kommunes afgørelse af 9. januar 2019 om ikke at meddele påbud vedrørende støj fra privatskole beliggende [adresse1].

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet^[3] og gebyrbekendtgørelsens § 2.^[4] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 101, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 4. februar 2019 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af flere omboende (én klage).

Klager har navnlig anført, at

- støj fra aktiviteter på en privatskole er omfattet af miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 1,
- privatskolens drift af skolefritidsordningen må sidestilles med fritidsklubber eller lignende fritidsaktiviteter efter miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3, og
- aktiviteter uden for skolens og skolefritidsordningens driftstid kan anskues som organiserede aktiviteter, der er omfattet af miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3, når skolen er privat grundejer og lader udearealerne henstå tilgængelige.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.2.

Sagens oplysninger

Sagen omhandler støjgener fra aktiviteter på [skole1]. Skolen blev etableret i 2017 i bygninger, som tidligere havde tilhørt et gymnasium. Esbjerg Kommune meddelte den 12. juni 2017 byggetilladelse til opførelse af en legeplads, der ligger på skolens areal i forlængelse af bygningerne.

Skolen har tilknyttet en skolefritidsordning, som benyttes af skolebørn før og efter skoletid. Skolefritidsordningen har adgang til samme udendørsfaciliteter som skolen.

Den påklagede afgørelse

Esbjerg Kommune har den 9. januar 2019 truffet afgørelse om ikke at meddele påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 1 eller stk. 3 vedrørende støj fra skolen.

Det fremgår af afgørelsen, at Esbjerg Kommune har vurderet, at der ikke er hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til at meddele påbud i sagen.

Kommunen henviser i afgørelsen til, at begrebet "erhvervsvirksomheder" i miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 1, skal fortolkes bredt, men at begrebet ikke omfatter aktiviteter, der hører til privat-, fritids- og undervisningssektoren. Det er kommunens vurdering, at privatskolens aktiviteter, uanset at denne modtager en vis egenbetaling fra elevernes forældre, hører under undervisningssektoren og dermed ikke kan reguleres af § 42, stk. 1. Kommunen anfører desuden, at det fremgår af kommentaren til miljøbeskyttelsesloven, at skoler ikke kan anses som en fritidsaktivitet omfattet af § 42, stk. 3. Hvad angår gener fra skolens skolefritidsordning er det i afgørelsen anført, at der er tale om en flydende overgang mellem støjende skolefritidsordningsaktiviteter og skoleaktiviteter, hvorfor der heller ikke er hjemmel til at gribe ind over for støj fra skolefritidsordningen i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3.

I forhold til de uorganiserede aktiviteter uden for skolens og skolefritidsordningens åbningstid henviser kommunen til, at det fremgår af kommentaren til miljøbeskyttelsesloven, Miljøstyrelsens hjemmeside og Natur- og Miljøklagenævnets praksis, at der ikke er hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3, til at påbyde støjregulerende foranstaltninger vedrørende uorganiserede aktiviteter på legepladsen uden for skolens åbningstid.

Klagens indhold

Klager har anført, at skolen er omfattet af virksomhedsbegrebet i miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 1, og at Esbjerg Kommune derfor har hjemmel til at påbyde støjdæmpende foranstaltninger inden for skolens driftstid. Klager henviser til, at virksomhedsbegrebet skal fortolkes bredt, hvorfor det ikke er et krav, at skolen drives på forretningsmæssig basis. Klager har desuden henvist til, at bl.a. Sønderborg Kommune har meddelt påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 42 til en skole vedrørende overholdelse af vejledende støjgrænser. Yderligere har klager påpeget, at det retssikkerhedsmæssigt er betænkeligt, hvis der ikke kan gribes ind over for støj fra en privatskole.

Klager har videre anført, at skolens drift af skolefritidsordningen må sidestilles med fritidsklubber eller lignende fritidsaktiviteter efter miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3. Det er klagers opfattelse, at der er tale om støjende aktiviteter, som er organiseret under faste former. Til støtte for, at skolefritidsordningen ikke kan anses for en integreret del af skolens drift, har klager anført, at der betales særskilt for en plads i skolefritidsordningen, og at alternativet til en plads i skolefritidsordningen er en anden form for pasning.

Endeligt har klager anført, at aktiviteter uden for skolens og skolefritidsordningens åbningstid er omfattet af miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3, hvorfor Esbjerg Kommune kan påbyde støjdæmpende foranstaltninger vedrørende disse. Det er klagers opfattelse, at idet legepladsen er beliggende på en privat grund, er der tale om en organiseret aktivitet, når skolen vælger at lade udearealerne være tilgængelige døgnet rundt. Endvidere har klager anført, at skolens ledelse tillader, at både bygninger og udearealer benyttes til private arrangementer af forældre og lærere på skolen om aftenen og i weekender, hvilket også bør sidestilles med organiserede aktiviteter.

Klager har den 30. juli 2019 fremsendt supplerende materiale til klagen i form af et USB-stik med lydoptagelse samt et følgebrev. Klager bemærker, at lydoptagelsen er foretaget den 4. oktober 2018 ved klagers ejendom, og at der tidligere er målt op til 80 dB ved facaden til klagers hus.

Klager har den 22. august 2019 fremsendt yderligere bemærkninger til klagen. Klager har i den forbindelse anført, at Miljø- og Fødevarerklagenævnet har anset [virksomhed1] for at være en erhvervsvirksomhed i miljøbeskyttelseslovens forstand, og at skolen derfor også må være at betragte som en erhvervsvirksomhed efter miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 1. ^[5] Klager henviser til støtte herfor til karakteren af skolens virksomhed, herunder graden af den forurening, som finder sted, idet der er tale om et konstant dagligt støjniveau langt over de vejledende grænser, og at forureningen sker i et tæt bebygget boligområde.

Klager har desuden henvist til de helbredsmæssige gener, som klager bliver påvirket af ved støj fra skolen. Klager bemærker, at det fremgår af WHO's guidelines fra 2018, at vejstøj over 53 dB giver øget risiko for en række sygdomme som f.eks. hjerte-karsygdomme, slagtilfælde, diabetes og stress, og at der ifølge klager næppe er grund til at antage, at dette ikke også gælder for andre støjklender. Klager anmoder om, at Miljø- og Fødevarerklagenævnet pålægger Esbjerg Kommune at foretage alle relevante undersøgelser for at oplyse sagen behørigt.

Klager har afslutningsvis bemærket, at den naboretlige tålegrænse for støj er langt overskredet, og at Esbjerg Kommune som tilsynsmyndighed er forpligtet til at inddrage dette hensyn i afgørelsen.

Klager har den 13. december 2019 fremsendt afsluttende bemærkninger til klagen. Klager henviser i disse til, at Aalborg Kommune, i et planforslag vedrørende udvidelse af en privatskole i Aalborg, anfører, at det er kommunens opfattelse, at skolen er en virksomhed, som er omfattet af miljøbeskyttelseslovens regler, herunder de vejledende støjgrænser.

Klager har desuden henvist til, at en privatskole i Høng, i en skrivelse om, hvilke love og regler som skolen følger, anfører, at skolen bl.a. overholder miljøbeskyttelseslovens regler.

Klager anfører videre, at såfremt støj fra skoler ikke kan reguleres af hverken miljøbeskyttelsesloven, byggeloven, VVM-reglerne eller anden lovgivning, er der et hul i den danske lovgivning. Klager henviser herefter til, at det følger af Tillægsprotokol 1 til EMRK, § 1, at enhver person har ret til respekt for sin ejendom. Hermed menes retten til "peaceful enjoyment of possessions".^[6] Dette forudsætter, efter klagers opfattelse, at man ikke som ejer af en fast ejendom udsættes for et støjniveau langt over de vejledende støjgrænser, som umuliggør en sådan udnyttelse. Der er således ingen saglige grunde for at antage, at privatskoler ikke kan reguleres af miljøbeskyttelseslovens regler.

Esbjerg Kommunes bemærkninger til klagen

Esbjerg Kommune har oplyst, at kommunen ikke har bemærkninger til klagen ud over det, der fremgår af afgørelsen.

Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger

Støj fra skoleaktiviteter og anvendelse af skolens arealer uden for skoletiden

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 1, at tilsynsmyndigheden kan påbyde erhvervsvirksomheder, som ikke er optaget på den i § 35 næste liste, at nedbringe væsentlig forurening. Det følger desuden af miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3, at tilsynsmyndigheden kan give påbud om, at der skal foretages afhjælpende foranstaltninger over for idrætsanlæg, fritidsklubber eller lignende fritidsaktiviteter, som medfører væsentlige støjulempen for omgivelserne.

Begrebet "erhvervsvirksomheder" i miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 1, skal fortolkes bredt, men omfatter ikke aktiviteter, der hører til privat-, fritids- og undervisningssektoren.

^[7] Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder desuden ud fra en almindelig sproglig forståelse, at bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3, ikke omfatter skoler, idet undervisningsaktiviteter ikke kan anses for fritidsaktiviteter.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet er på denne baggrund enig med Esbjerg Kommune i, at der ikke i miljøbeskyttelseslovens § 42 er hjemmel til at påbyde en reduktion af støjen fra privatskolens aktiviteter i skoletiden.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder desuden, at der ikke i miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3, er hjemmel til at regulere støj fra uorganiserede aktiviteter, der finder sted på privatskolens område uden for skolens og skolefritidsordningens åbningstid.^[8]

Støj fra skolefritidsordningen

Esbjerg Kommune har i den påklagede afgørelse vurderet, at støjen fra skolefritidsordningen er at sidestille med skoleaktiviteter, og at den dermed ikke kan reguleres efter miljøbeskyttelseslovens § 42.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at skolefritidsordningen må anses for at være en " fritidsklub eller lignende fritidsaktivitet" og dermed omfattet af miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3. ^[9] Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at skolefritidsordningens aktiviteter foregår i organiserede rammer og uden for normal skoletid.

Esbjerg Kommune vil dermed som tilsynsmyndighed kunne udstede påbud om afhjælpende foranstaltninger, såfremt aktiviteterne fra skolefritidsordningen medfører væsentlige støjulemper, jf. miljøbeskyttelseslovens § 42, stk. 3.

Det følger imidlertid af miljøaktivitetsbekendtgørelsens § 22, nr. 3, at afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 42 vedrørende forebyggelse og afhjælpning af støj fra idrætsanlæg, fritidsklubber eller lignende fritidsaktiviteter, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. ^[10]

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at nævnet som følge heraf ikke vil have kompetence til at behandle en klage over et eventuelt påbud vedrørende støj fra skolefritidsordningen.

Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr ikke, jf. gebyrbekendtgørelsen § 2, stk. 1.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Esbjerg Kommunes afgørelse af 9. januar 2019 om ikke at meddele påbud vedrørende støj fra privatskole beliggende [adresse1].

Stedfortrædende formand

1. Lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019 om miljøbeskyttelse. ↑
2. Bekendtgørelse nr. 844 af 23. juni 2017 om miljøregulering af visse aktiviteter. ↑
3. Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet. ↑
4. Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv. ↑
5. NMK-10-01170. ↑
6. MAD 2006.437. ↑
7. Gorm Møller, Miljøbeskyttelsesloven med kommentarer, s. 832, 2. udgave, 2019. ↑
8. Se tilsvarende NMK-10-00899 og NMK 10-00816 og Gorm Møller, Miljøbeskyttelsesloven med kommentarer, s. 835, 2. udgave, 2019. ↑

9. Se tilsvarende MKN-100-00187. ↑

10. Bekendtgørelse nr. 844 af 23. juni 2017 om miljøregulering af visse aktiviteter. ↑

Sag:

19/03701

Dato:

10. januar 2020.

Emner:

Miljøbeskyttelsesl...

Highlight:

 Vis/skjul highlight

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) • Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk (<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)